

Birck: Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) endte sin Tale i Dag med nogle Bemærkninger om den afdøde Finansminister, og jeg vil udtale, at det, han sagde om Finansministeren personlig, vil jeg udmærket godt kunne underskrive og mange med mig. Men selvfølgelig kunne den Sympati og den Omtale, som Finansministerens Person kan kræve ikke blot af Hensyn til dens egne Merite, men ogsaa for Dødens Skyld, ikke forandre den politiske Betragtning af Finansministerens Optræden og Andel i den ny Toldlov.

Den højtærede Ordfører gik derefter over til et smukt te deum, hvori vi hørte en almindelig Takketales og almindelig gensidig Ros til Reformpartiet. Det ærede Medlem takkede Reformpartiet, fordi det havde valgt ham til Ordfører. Hvis det ærede Medlem havde haft den rigtige gamle moderate Aand, som findes hos enkelte Landstingsmedlemmer, vilde det ærede Medlem maaske have udtrykt sig saaledes: I gode Reformvenstremænd, I bør takke mig, fordi jeg har villet være Eders Ordfører paa Toldloven trods den Maade, hvorpaa I have behandlet mig og mine i Tidens Løb. Men det ærede Medlem er jo en rar Mand, og derfor takker han, og for saa vidt er dette jo et smukt Karaktertræk hos ham.

Det ærede Medlem talte dernæst med en særlig Anspielung paa en Herre, der ikke længere er Medlem af dette Ting, Grosserer Kædt, og kom der med en Ytring, jeg bed mig fast i, nemlig den om Frasernes Magt. Det glædede mig, at det ærede Medlem har indset, at Frasernes Magt er stor, og det vilde have været ønskeligt, om det ærede Medlem som yngre Politiker og som yngre Nationaløkonom i sin Tid havde taget det samme Forbehold, saa vilde det ærede Medlems Vej have været lettere nu. I øvrigt kan jeg ikke indse, at de radikale og Grosserer Kædt have Grund til at være saa forbitrede paa det ærede Medlem, for der er virkelig nævneværdige Nedsættelser paa det foreliggende Toldlovsforslag. Jeg kan ikke indse og ingen af Højre kan indse, at denne Toldlov i og for sig er fuldt ud forsvarlig. Det staar for os andre saaledes, at der er afgørende Nedsættelser deri, saa store, at vi, som vor højtærede Ordfører sagde, ikke kunne give denne Toldlov vor Stemme, og mange af os spørge inderst inde os selv, om det endda er rigtigt, at vi slet ikke stemme. Thi for dem, som tro, at vi ved Beskyttelse kunne gøre noget for vort Erhvervsliv, staar det klart, at denne Toldlov er utilfredsstillende, først

og fremmest, fordi Forhandlingen ikke er ført efter de rigtige Principper. Jeg vil tilstaa, at jeg hører til dem, der gerne ville være med til Nedsættelser ogsaa paa Beskyttelsen, hvis det er rationelle Nedsættelser, men jeg tror ikke, at Ordføreren og heller ikke de fra den anden Side have faaet tilstrækkeligt afvejet Konsumentinteresserne og Produktionsinteresserne. For mig stod det saaledes, at der, hvor Højre skulde have slaaet af, var paa de Punkter, hvor Konsumentinteressen var meget stor og Produktionsinteressen meget lille. Jeg nævner det, fordi jeg er angreben for det i Dag i det andet Ting. Jeg nævnde en Ting som Kakao. Elisabethsminde anvender paa at lave Kakaopulver 3 Arbejdere af 90, medens 87 anvendes paa at lave Chokolade. Det staar mig da ganske klart, at naar vi afveje Produktions- og Konsumentinteresserne, er Beskyttelsen paa Kakaopulveret mig ret ligegyldig, medens Beskyttelsen paa Chokoladen er af vital Interesse. Ogsaa med andre Ting, hvor der er en stor Produktionsinteresse og en mindre Konsumentinteresse, kunde jeg have ønsket, at det ærede Medlem havde strakt sig betydeligt videre, og omvendt vilde jeg tilraade Imødekommen, hvor Konsumentinteressen er størst.

Men det, som jeg mest bebrejder dette Lovforslag, og som ogsaa er blevet sagt i Landstinget i Dag, er, at der ingen Fremtidsmuligheder gives mere. Det ærede Medlem har ganske roligt slaaet Bogen i, og den bestaaende Industri, vi have, kunne vi afvikle, men der kan ikke gives nogen ny Toldbeskyttelse. Der har det ærede Medlem efter min Mening staaet alt for doktrinært, og det gælder selv, hvor der er forhøjede Sats, det kan neppe nok kaldes en Toldbeskyttelse. Det gælder hele den Del af Manufakturindustrien, der omfatter de finere Manufakturvarer. Det ærede Medlem har selv ved at gaa ind paa Satsen 1 Kr. 20 Øre for uldne Alenvarer indrømmet, at der var Grund til at bibeholde en vis Beskyttelse for de simple Klædevarer. Nu vel, naar vi andre saa forlange den samme procentvise Beskyttelse paa de finere Klædevarer, havde det i og for sig været klogt at imødekomme os. Og der havde ogsaa Landstinget stillet to Ændringsforslag, der for mig stode som meget rigtige og naturlige. Det var visse Steder indenfor Bomulds- og Linnedvaregruppen, hvor Landstinget havde foreslaaet 50 pCt. Tillæg, naar de havde en vis Finhed — jeg husker ikke, om det blev afgjort ved Traadtælling